

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/493/2014
Identifikačné číslo spisu:	6812206691
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6812206691.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti odporkyni Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 325/2012, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 876/2013 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 874/2013 takto

rozhodol:

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 876/2013 o
d m i e t a .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 874/2013 o
d m i e t a .

Odporkyni nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I. Okresný súd Revúca uznesením zo 4. októbra 2013 č. k. 3 C 325/2012 - 77 uložil navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 20,- Eur za podané odvolanie, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Revúca 9. septembra 2013 č. k. 3 C 325/2012 - 54.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 876/2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Uviedol, že podanie žaloby (návrhu) na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 Eur; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Podaním odvolania vznikla navrhovateľke poplatková povinnosť a súd prvého stupňa jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych

poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 Eur.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny jej vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či jej dovolanie je procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 323/2014, 7 Cdo 396/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

II. Navrhovateľka žalobným návrhom, ktorý podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Revúca, sa voči odporkyni domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V návrhu okrem iného uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Revúca, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Revúca uznesením z 25. apríla 2013 č. k. 3 C 325/2012 - 36 uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Uznesenie Okresného súdu Revúca napadla navrhovateľka odvolaním argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toto istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti, nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 22. apríla 2014 sp. zn. 13 Co 874/2014 odmietol odvolanie navrhovateľky podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). To z dôvodu, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale podala ho prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 20. februára 2014, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Preto neexistoval dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 242a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je prípustné.

V predjednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s p.) . Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním navrhovateľky je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z nich vyvodíť nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. navrhovateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodíť.

S prihliadnutím na obsah dovolania navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne dovolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania treba, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O. s. p. Ide pritom o lehotu procesnú, čo znamená, že v zmysle §

57 ods. 3 O.s.p. stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi navrhovateľky doručený 20. augusta 2013. Posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol 4. september 2013, ktorý deň bola streda.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č. l. 37) vyplýva, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané na tomto súde osobne 28. októbra 2013, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. Navrhovateľka k dovolaniu predložila výtlačok internetovej stránky (č. l. 111) o odovzdaní zásielky na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. v hodnote 100,- Eur, o hmotnosti 80,10 kg, počet 11 kusov, č. zásielky č. zásielky 1551530943, balíky 000398193, 000398194, 000398195, 000398196, 000398197, 000398198, 000398199, 000398200, 000398201, 000398202, 000398203. Z dovolania vyplýva, že navrhovateľka odvolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa mala odovzdať na jeho doručenie Okresnému súdu Revúca tejto spoločnosti 28. júna 2013. t. j. posledný deň 15 dňovej odvolacej lehoty.

Spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r. o. je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie poštových služieb. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom navrhovateľkou nie je zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj jej odvolanie podané v preskúmvanej veci. Dovolací súd vytvoril navrhovateľke procesnú možnosť, doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 27. októbra 2014 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní zaslala najvyššiemu súdu doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie navrhovateľky odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o.. Táto písomná výzva najvyššieho súdu bola právnomu zástupcovi navrhovateľky doručená 3. novembra 2014, navrhovateľka ale na výzvu nereagovala.

Údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania navrhovateľky oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a navrhovateľka nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru. Dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré navrhovateľka relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala. (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.